

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIV. évfolyam, 134. szám

Ára: 60 fillér

Vasárnap, 1958. június 8.

Ma:

Tízestendő kemény munkáját ünneplik gépállomásaink

A személyzeti munka a néphatalmat szolgálja

Dankó Pista — a szegedi nótafa

Megkezdte tanácskozását az V. magyar békekongresszus

Szombaton délután az Országház kongresszusi termében megkezdődött az V. magyar békekongresszus. A hatalmas termet megtöltötte az ország különböző részeinek több mint 500 küldötte és a mintegy 100, tanácskozási joggal részvevő vendég. A karzatokon foglaltak helyet a kongresszus többi vendégei.

Megjelent és az elnökségben foglalt helyet Dobi István, az Elnöki Tanács elnöke, dr. Münnich Ferenc, a forradalmi munkás-paraszt kormány elnöke, a Magyar Szocialista Munkáspárt Politikai Bizottságának több tagja, a tömegszerveze-

tek vezetői, politikai, gazdasági és kulturális életünk számos vezető személyisége.

Megjelent a kongresszuson a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának, az Elnöki Tanácsnak, valamint a kormánynak több tagja. Ott volt a budapesti diplomáciai képviselők számos vezetője és tagja, valamint a külföldi béke-mozgalmak hazánkban tartózkodó küldöttei.

Ortutay Gyula megnyitó szavaiban méltatta a kongresszus jelentőségét, majd Darvas József, az Országos Béketanács elnöke mondott beszámolót.

Darvas József beszámolója

A legutóbbi — a negyedik — békekongresszust 1955 februárjában, több, mint 3 esztendővel ezelőtt tartottuk. Ez a három esztendő rendkívül mozgalmas, reményekkel, s veszélyekkel teli és sokszor drámai feszültségekkel terhes idő volt, mind a mi népünk, mind az emberiség életében. S mindez tükröződött a magyar béke-mozgalomban is — kezdte beszédét Darvas József, majd az 1956. októberi ellenforradalommal kapcsolatban többi között leszögezte: ez a támadás nemcsak a magyar népi demokratikus rendszer megsemmisítését akarta, hanem — e legyengébbnek vélt ponton — súlyos merényletet jelentett ez az egész szocialista világrendszer ellen. S mély meglepéssel állapíthatjuk meg: a terv nem sikerült, s a szocializmus győzelmesen kiállta a próbát!

1956. októberének egyik legfontosabb tanulsága a magyar béke-mozgalom, a béke minden igaz híve számára, hogy a népi demokratikus rendszer ellen indított mindenfajta támadás, formálódó szocialista társadalmunk politikai, erkölcsi egységének a bomlasztása: merénylet a béke ellen. S ezt a tanulságot — gondolkodjunk közülünk egyes kérdésekről ki-ki a maga hite szerint — egyformán meg kell szívlelnünk mindnyájunknak, ha valóban a béke ügyét akarjuk szolgálni. A mi mozgalmunk nemcsak a kommunista mozgalma — bár nálunk is az a helyzet, mint a világon mindenütt, hogy a kommunisták a béke gondolatának a legöntudatosabb, legáldozatkészebb harcosai. A mi mozgalmunk nem azt keresi, nem azt hangsúlyozza, ami ma még elválaszt, hanem azt, ami már ma is összeköt. Egyet azonban — éppen az ellenforradalom tanulságaként — ehhez hozzá kell tennünk. Mégpedig azt, hogy a népi összefogásnak ezen a legszélesebb platformján sem férnek el a népidemokrácia-ellenes nézetek: nem pedig azért, mert ezek — láthattuk — a béke ügyét is veszélyeztethetik.

Ezután hangsúlyozottan kiemelte beszámolójában, hogy népünk békeakaratainak a szüntelen ismétlése nem hord önmagában olyan mozgósító erőt, amely érthetővé és indokoltá tenné az egyszerű emberek milliói számára mozgalmunk létjogosultságát. Többet, mást is lehet s kell tennünk. Ez a több és más mindenekelőtt annak a segítése, a magunk eszközeivel, a mi mozgalmunk adottságai szerint, hogy kormányunk minél hatéko-

nyabban folytathassa békepolitikáját.

Reális közgondolkodást kell kialakítani

— Néhány évvel ezelőtt a mi mozgalmunknak is volt egy olyan sematikus vonása, hogy a békeharc kérdése leszűkült szinte a termelési propaganda keretei közé. Ez nem volt jó, nem volt helyes. Mostanában viszont inkább az ellenkező véget tapasztalható. Alig merünk, vagy csak keveset és bátortalanul merünk beszélni arról, hogy nálunk, a mi körülményeink között a jól vég-

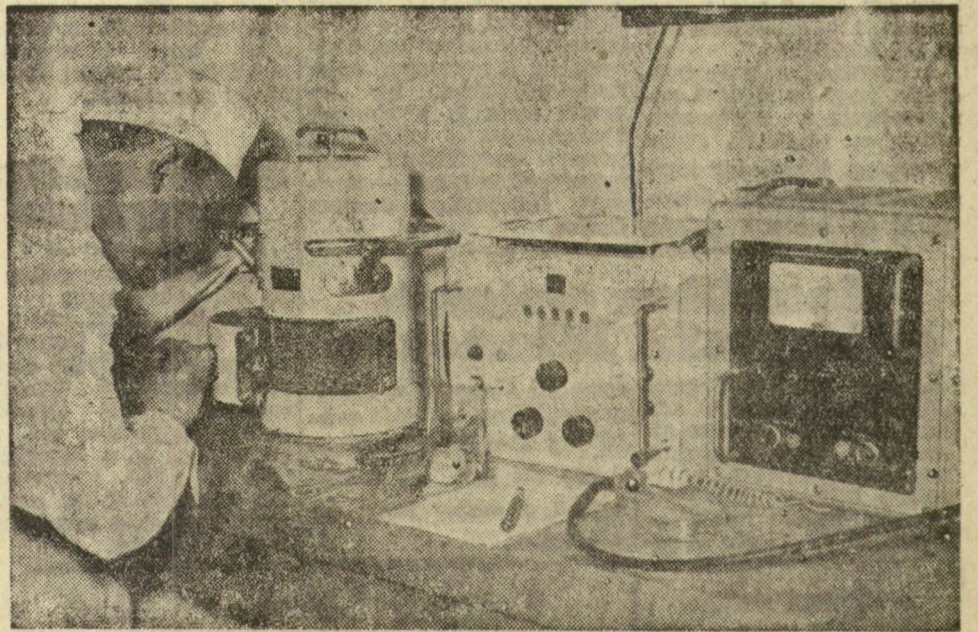
zett munka, a becületesség helytállás ahol dolgozunk, az állampolgári kötelességek becületesség teljesítése, népünk felvilágosítása és nevelése, az erősödő népi nemzeti egység támogatása és munkálása: mind-mind olyan tennivaló, amelyek nélkül a béke ügyét nem lehet igazán szolgálni.

— Népünk egyes rétegeinek a gondolkodásában, érzelmisségében sok még a múlt nevelésének a hagyatéka: mindenekelőtt a nacionalizmus és a sovinizmus a legveszedelmesebb örökség — mondta a továbbiak során, majd meg-

(Folytatás a 2. oldalon.)

A szegedi rádióaktív izotóp laboratóriumban

A Szegedi Orvostudományi Egyetem biokémiai intézete rádióaktív izotóp laboratóriumban érdekes és eredményes kutatómunkát végeznek. Képünk a laboratóriumban a rádióaktív, vagy rádióaktívra tett anyag sugármérését mutatja. A kutatómunkáról lapunk 5. oldalán közlünk részletes tudósítást.

(Liebmann Béla felvétele)

A párt jóváhagyta a 3 éves terv irányelveit

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának ülése

Az MSZMP Központi Bizottsága folyó hó 6-án ülést tartott, és a következő kérdéseket tárgyalta:

1. Beszámoló a moszkvai tanácskozásokról;
2. a népgazdaság hároméves tervének irányelvei.

A Kölcsönös Gazdasági Segítség Tanácsában részvevő országok pártjai képviselőinek s a Varsói Szerződés Politikai Tanácskozó Testületének értekezletéről, valamint a magyar-szovjet gazdasági tárgyalásokról Kádár János elvtárs számolt be. A Központi Bizottság a beszámolót egyhangúan tudomásul vette és a három

küldöttség munkáját jóváhagyta. A Központi Bizottság teljes mértékben magáévá tette a KGST-országok pártjai képviselőinek értekezletén elfogadott határozatot, úgyszintén a Varsói Szerződés Politikai Tanácskozó Testületének értekezletén elfogadott nyilatkozatot, valamint a varsói szerződés államai és a NATO államai között kötendő megnevezési szerződés tervezetét.

A népgazdaság 1958–1960-as évekre szóló hároméves tervének irányelveit Kiss Árpád elvtárs ismertette. A Központi Bizottság a hároméves terv irányelveit megvitatta és egyhangúan jóváhagyta.

Húsipari kombinált alakul a Szegedi Szalámigyár

Már több hónappal ezelőtt felvetődött a gondolat: helyes lenne összevonni a Szegedi Szalámigyárt, a Vágóhidat és a Hútipari Vállalatot. Eddig mindhárom önállóan dolgozott, kettő az Élelmiszeripari Minisztérium Húsipari Főosztályához, a harmadik pedig a Hútipari Igazgatósághoz tartozott. Azóta már elkészítették a szervezési ütemtervet, s ennek alapján a gazdasági számításokat, kidolgozták az új húsipari kombinát munkaszerződését és ügyrendjét.

Előreláthatóan július 1-én olvad össze a három szegedi üzem.

A terv szerint mind a három üzem önálló elszámolással dolgozik majd. Egy igazgatósága lesz, de valamilyen üzemrészben külön telepevezető irányítja a helyi munkálatokat. Az összevont három vállalatnak teljes üze-

melletts idején mintegy 800–900 munkása lenne. Tehát két szegedi üzem olvadna be a Szegedi Szalámigyárba. Valójában azonban csak egy, mert korábban is együvé tartozott a Szegedi Vágóhid, s a Hútipari Vállalat. Most is egy területen dolgoznak, bár több üzemegység van még rajtuk kívül.

A hároméves terv során jelentős beruházással bővült a Szegedi Szalámigyár. Évente 60 vagonnal több szalámiféleségeket gyárthatnak majd.

Ezzel az összevonással viszont további fejlődés elé néz a nagyhírű és nagyműltű szegedi szalámigyártás.

Negyvenöt vagonnal növekedhet majd ezzel is a Szalámigyár kapacitása.

A Vágóhidra ki lehet telepíteni a hentes- és a csontozó-üzemrészét. A hentes-

üzemrészről 15 vagon, a csontozó üzemrész helyén pedig további 30 vagon befogadóképességű raktárhelyiséget építenek. A vállalat termelési kapacitása lehetővé nyújtja a termelés fokozására. Sőt

két műszakra, esetleg három műszakra is áttérhet a gyár, ha elegendő raktárhelyiség áll rendelkezésre.

Most 250 vagonnyi szalámit és hentesárut készít évente a Szegedi Szalámigyár. Ha ehhez hozzáveszük a hároméves tervben megépítésre kerülő, hatvan vagon befogadására alkalmas helyiséget és az átszervezés nyomán nyert 45 vagonnyi raktárteret, akkor elmondhatjuk, hogy néhány éven belül több mint egyharmadával növekedhet a Szegedi Szalámigyár termelése.

Az élet nevében

(m. s.) Ma már kora reggelre különböző helyekről befutottak a különvonatok és hozták a vidám lányokat, fiúkat Csongrád megye fiataljainak szegedi béketalálkozója. Együtt lesznek ma sok ezren a város és a megye diákjai, munkás és parasz fiataljai, kiszisták és KISZ-en kívüliek, hogy kellemesen töltsék az időt, s szórakozzanak. Ott lesznek közöttük az idősebbek is, akiknek szívet vidító, ha látják az utánuk jövő nemzedék önfeléd örömet és nagy életerejét.

A fiatalok nagyon lelkesen készültek béketalálkozójukra, a szinte már hagyományossá váló seregszemléjükre. Ezernyi ötlettel és sok fáradsággal munkálkodtak a város díszítésén, felvonulásuk, karneváljuk — az egész béketalálkozó — minél szebbé, tartalmasabbá tételéért. Nem mondták kifejezetten, és ma sem mondják a fiatalok, az őket útjukra bocsátó, őszülő hajú, dolgos szülők, hogy a béke, s az élet nevében gyűlnek össze találkozójukra, hiszen ezt — és ez így van jól — természetesnek tartják. Az egész találkozó sok kedves órája, meghitt hangulata, műsora, s még a szomszéd enyhítő habzó sör, a poharakban gyöngyöző bor, meg a csendülő kacsaj is, mind arról beszél, hogy szeretjük a békét, az életet: Ez a szeretet azonban nem valami üres vágyakozás és óhaj, hanem akarati ötvözte elhatározás, hogy a teremtő békéért, az életért újra, meg újra készek vagyunk tettekkel kiállni. A béketalálkozóon résztvevő sok ezer fiatal közül számosan már különböző munkahelyeken dolgoznak, mások meg tanulnak. Amikor a fonógép mellett, az esztergápadnál, a téglagyárban, a földéken becületesen elvégzik munkájukat, ezzel is a teremtő béke, az élet nevében cselekednek. Ugyanezt tették és teszik akkor is, amikor nevüket odaírták és írják azokra az ívekre, amelyeken tiltakoznak az atom- és hidrogénfegyverek használata ellen, követelve, hogy az USA, Nagy-Britannia és a többi nyugati államok kövessék a Szovjetunió nagyjelentőségű békekezdeményezését. A hétköznapi apróbb, nagyobb munkájával és a mai nagyszerű béketalálkozóikkal azt is demonstrálják, hogy egyek az MSZMP és a kormány békepolitikája követésében is és nagyra becsülik a Szovjetunió vezetett szocialista tábor békepolitikáját. Nem lesz ünnepprontás, ha ideírjuk, — hiszen tudják ezt is a fiatalok — hogy vannak a világon olyan erők a tengeren innen és túl, amelyek a békét, az életet veszélyeztetve háborút akarnak, mert abból újabb tőkét kovácsolhatnának maguknak. Bátran szembenézünk az ilyen imperialista körökkel. Nagy biztonságot ad számunkra, hogy békeharcunkban is velünk vannak a szocialista világrendszer országai és a kapitalista föld becületesség, jószándékú népei.

A megye fiataljainak mai, vasárnapi nagyszabású szegedi béketalálkozója jelentős eseménye, záróakktusa Csongrád megyében a népek béke és barátsága hónapjának. A népek iránti barátság megkapó kifejezése lesz, hogy a fiatalok felvonulási menetükben hozzák annak a 64 országban lobogóját, amelyeknek kommunista, illetve munkáspártjai aláírták a moszkvai történelmi jelentőségű békekiáltványt. Külön nagy öröm számunkra, hogy a találkozóon a megye fiataljaival együtt lesznek a Szegedre érkezett Komszomol-küldöttség tagjai. A hős Ogjesszából, Szeged testvérvárosából jöttek el a szovjet fiatalok képviselői, hogy közöttünk szorosabbra fűzzék a testvéri barátságot.

Vidám, élettől duzzadó ünnep a mai ifjúsági béketalálkozó. Közönlük résztvevőit: a lányokat, a fiúkat és az idősebbeket, akik felett ugyan eljárak már az évek, de szívükben fiatalok maradtak. S ezen a napon ezek és ezek ajkán zeng a világ ifjúságának himnusza: Egy a jelszónk, a béke...